

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1999/2026
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Виденовић, адвокат из ..., против тужених Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда и Градске општине Вождовац, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Одељење Вождовац, ради утврђења и исплате накнаде, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2581/24 од 09.10.2025. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија првотуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2581/24 од 09.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 13585/18 од 27.12.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је дошло до фактичког одузимања права својине тужилаца у корист јавне својине катастарске парцеле број .. к.о. ... у површини од 399 м² и дела катастарске парцеле број .. к.о. ... у површини од 94 м². Ставом другим изреке, обавезан је тужени Град Београд да тужиоцима солидарно исплати 3.746.800,00 динара са законском затезном каматом од 11.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца да се обавезе тужена Градска општина Вождовац да им солидарно исплати 3.746.800,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на износ од 3.746.800,00 динара за период од дана подношења тужбе до 10.11.2022. године. Ставом петим изреке, обавезана је првотужена да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплати 1.375.280,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезани су тужиоци да друготуженој солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 561.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2581/24 од 09.10.2025. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 13585/18 од 27.12.2023. године у ставу првом изреке, делу става другог изреке којим је обавезан тужени Град Београд да тужиоцима солидарно исплати 3.746.800,00 динара са

законском затезном каматом од 27.12.2023. године до исплате, у ставу трећем, петом и шестом изреке, а жалбе тужилаца и туженог Града Београда одбијају као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени Град Београд да тужиоцима на досуђени износ од 3.746.800,00 динара плати законску затезну камату почев од 11.11.2022. године као дана вештачења па закључно са 26.12.2023. године. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог Града Београда за досуђење трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Предмет тражене правне заштите је утврђење заузећа катастарске парцеле тужиоца од стране првотуженог и исплата накнаде за заузето земљиште, с обзиром да поступак експропријације није спроведен, а тужиоцу је земљиште одузето ради привођења намени која је у јавном интересу, те је утврђено заузеће и обавезан тужени на исплату накнаде вредности тог земљишта тужиоцу, применом одредбе члана 18. и 58. Устава Републике Србије, члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода и члана 10. став 2. и 10. Закона о јавној својини.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија првотуженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате накнаде поднета је 07.08.2018. године, а вредност предмета спора је 3.746.800,00 динара, што чини износ од 32.024 евра.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић